

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ondřeje Mráky a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zastoupena JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Boženy Němcové 70, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 28/2017 - 29, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2017, č. j. MPSV-2017/154225-916, žalovaný (dále jen „stěžovatel“) zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Most, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 119978/2017/MOS, jímž byl žalobkyni přiznán doplatek na bydlení ve výši 1411 Kč měsíčně od května 2017 podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, v relevantním znění (dále jen „zákon o hmotné nouzi“).

[2] Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 28/2017 - 29, zrušil obě výše uvedená rozhodnutí. V odůvodnění rozsudku konstatoval, že správní orgány v rozhodnutích nesprávně a nedostatečně zdůvodnily výši dávky doplatku na bydlení, neboť uvedly toliko výši přiznané částky, aniž by současně vyplývalo, jakou metodikou k částce dospěly a z jakých vstupních dat vycházely. V daném případě nebylo zřejmé, jak byla stanovena nezbytná spotřeba elektrické energie a plynu pro účely výpočtu dávky. Používání aplikačního programu OK Nouze k výpočtům úhrady prokazatelně nezbytné spotřeby energie nezavazuje správní orgány povinnosti vyhodnocovat každou žádost o dávku doplatku na bydlení individuálně. Krajský soud správní orgány zavázal, aby v dalším řízení řádně odůvodnily, na základě jakých vstupních údajů a jakým mechanismem stanovily výši prokazatelně nezbytné spotřeby elektřiny a plynu žalobkyně ve vztahu k soudem poukazovaným nedostatkům.

[3] Rozsudek krajského soudu napadl stěžovatel kasační stížností, v níž zároveň požádal Nejvyšší správní soud, aby jí byl přiznán odkladný účinek.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel zdůvodnil tím, že v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem v napadeném rozsudku tak, aby pro řízení před uvedeným soudem obstálo odůvodnění rozhodnutí ve věci dávky doplatku na bydlení. Stěžovatel má v podstatě doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu. Přitom však bude i nadále respektovat výši záloh na energii tak, jak je vyhodnocena aplikačním programem automatizovaného zpracování údajů potřebného pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a kontrolu. V aplikačním programu je použit složitý algoritmus za účelem co nejpresnějšího stanovení výše záloh na spotřebu energií v místě obvyklé. Přiznáním odkladného účinku by žalobkyni nevznikla žádná finanční újma.

[5] Žalobkyně navrhla zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Uvedla, že pro jeho přiznání nejsou splněny podmínky stanovené zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Po zrušení napadených rozhodnutí je na stěžovateli, aby provedl nový výpočet odůvodněných nákladů na dodávku elektřiny, plynu a vody. Platby související s užíváním nájemního bytu se pohybují ve stokorunách až tisícikorunách, proto je vyloučeno, aby došlo k závažné újmě na rozpočtu stěžovatele. Naopak v rozpočtu osob v hmotné nouzi se jedná o významnou částku. V procesní situaci, v níž podala žalobkyně žalobu, aby se domohla vyššího výpočtu odůvodněných nákladů na bydlení, není jasné, co by mělo být předmětem návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud věc posoudil následujícím způsobem.

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kasační stížnost je přitom mimořádným opravným prostředkem, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. K přiznání odkladného účinku, tím spíše, je-li navrhován správním orgánem, by proto mělo docházet pouze ve zcela ojedinělých případech. Návrh stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba hodnotit ve světle názoru vyjádřeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), jakkoli se týká ještě předcházející právní úpravy odkladného účinku: „S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu příkladmo uvádí jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku.

pokračování

[9] Institut odkladného účinku je primárně spjat s žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy. Postavení žalovaného správního orgánu, jemuž soudní řád správní přiznal legitimaci podat kasační stížnost jako orgánu moci výkonné, spíše nasvědčuje tomu, že poskytnutím legitimize k podání kasační stížnosti správnímu orgánu se vyjadřuje zájem na efektivitě působení objektivního práva a jednotě a zákonnosti rozhodování krajských soudů ve správním soudnictví. Z tohoto hlediska je nutno nazírat i na otázku odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2009, č. j. 6 Ads 87/2009 - 49, nebo ze dne 30. 6. 2015, č. j. 5 Ads 118/2015 - 18).

[10] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny.

[11] Nejvyšší správní soud především posuzoval, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[12] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že „*v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby pro řízení před tímto soudem obstálo odůvodnění rozhodnutí ve věci dávky doplatek na bydlení*“. Toto tvrzení stěžovatel blíže nespecifikoval. Nejvyšší správní soud k uvedenému konstatuje, že institut odkladného účinku kasační stížnosti nemohou správní orgány využívat jako způsob, jak získat prostor pro splnění podmínek vyslovených v závazném právním názoru zrušujícího rozsudku krajského soudu. Smyslem přiznání odkladného účinku je zabránit hrozící vážné újmě, které by mohl výkon rozhodnutí krajského soudu vyvolat, nikoliv poskytnout správním orgánům prostor pro splnění podmínek krajského soudu při novém projednání věci.

[13] Nejvyšší správní soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Tvrzená neschopnost stěžovatele dostát podmínkám stanoveným krajským soudem tak, aby odůvodnění nového rozhodnutí stěžovatele obstálo v řízení před soudem, zcela jistě nepředstavuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel tvrzení o hrozící nepoměrně větší újmě ani řádným způsobem neprokázal, neboť v jedné větě pouze poukazuje na možný následek, který ale blíže nijak nespecifikoval a nevysvětlil. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[14] V projednávané věci stěžovatel tedy neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu

přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Z tohoto důvodu je nadbytečné zabývat se naplněním dvou zbývajících podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[15] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek nepřiznal. Závěrem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že tímto rozhodnutím nijak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2018

Mgr. Ondřej Mrákota
předseda senátu